

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7Csp/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818200586
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3818200586.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., ul. Pajštúnska č. 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, žalovaný U. V., nar. XX.X.XXXX, bytom ul. P. č. X/XX, B., zast. JAKUBIS & Partners, s.r.o., ul. Zámocká 36, Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 5.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi právo na náhradu trov konania, v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 7.2.2018, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal sa proti U. V., nar. XX.X.XXXX, ako žalovanému v 1 rade a D. V., nar. XX.X.XXXX, ako žalovanej v 2 rade, aby boli zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 5.000,- eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.10.2013 medzi jeho právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovanými v 1 a 2 rade, bola uzavretá Zmluva o hypotekárnom úvere a Zmluva o splátkovom úvere, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky, v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy veriteľ poskytol dlžníkom peňažné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zák. č. 129/2010 Z.z.. Žalovaní v 1 a 2 rade neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, preto veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653) podaním zo dňa 26.5.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 25.5.2015 a dlžníkov vyzval na úhradu dlžnej sumy, najneskôr do 15 dní. Dňa 22.4.2016, ako postupník so Slovenskou sporiteľňou, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako postupcom uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky proti žalovaným v 1 a 2 rade. Ku dňu postúpenia, pohľadávka predstavovala sumu 18.922,83 eur a pozostávala: z istiny 17.500,- eur, z riadneho úroku vo výške 1.307,15 eur, z úroku z omeškania vo výške 47,06 eur a z poplatkov 68,62 eur. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0375/2016/CE zo dňa 22.4.2016 postupca deklaroval, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v prílohe, je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní v 1 a 2 rade, po postúpení pohľadávky vykonali nasledujúce úhrady: dňa 31.5.2016 5,- eur, dňa 27.7.2016 6,- eur, dňa 27.9.2016 10,- eur, dňa 26.1.2017 5,- eur, dňa 26.6.2017 20,- eur. Žalovaná istina predstavuje 5.000,- eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru. Zvyšnú časť dlžnej sumy 13.830,83 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru 12.408,- eur, z neuhradeného riadneho úroku 1.307,15 eur, z neuhradeného úroku z omeškania 47,06 eur a z neuhradených poplatkov 68,62 eur, si neuplatňuje.

3. Okresný súd Prievidza platobným rozkazom č. k. 7Csp 9/2018-67 zo dňa 15.3.2018 žalovaného v 1 rade U. V., nar. XX.X.XXXX a žalovaného v 2 rade D. V., nar. XX.X.XXXX zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur s príslušenstvom.

4. Platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp 9/2018-67 zo dňa 15.3.2018, bol žalovanému v 1 rade doručený dňa 23.3.2018 a dňa 10.4.2018 na tunajší súd došlo jeho podanie, označené ako odpor proti platobnému rozkazu. Lehota na podanie odporu mu začala plynúť dňa 24.3.2018 a jej koniec pripadol na sobotu: 7.4.2018. Preto posledným dňom lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň: 9.4.2018. V tento deň (9.4.2018) U. V., ako žalovaný v 1 rade odovzdal podanie orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť, a to Slovenskej pošte, a.s.. Žalovaný v 1 rade podal odpor včas a s vecným odôvodnením, preto súd uznesením č. k. 7Csp 9/2018-146 zo dňa 15.10.2018 podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku, platobný rozkaz proti nemu zrušil.

5. Ak bol platobný rozkaz vydaný voči viacerým žalovaným, odpor je oprávnený podať každý z nich. Účinky, ktoré sú s podaním odporu spojené, však diferencuje zákonodarcu podľa toho, v akom postavení žalovaní vystupujú. V prípade samostatných spoločníkov platí, že platobný rozkaz sa podaním odporu zruší iba voči žalovanému, ktorý odpor podal.

6. Platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp 9/2018-67 zo dňa 15.3.2018, bol žalovanej v 2 rade doručený dňa 26.7.2018 a dňa 15.8.2018 na tunajší súd došlo jej podanie, ktoré súd posúdil podľa obsahu, ako odpor proti vydanému platobnému rozkazu. Lehota na podanie odporu jej začala plynúť dňa 27.7.2018 a jej koniec pripadol na piatok: 10.8.2018. V tento deň (10.8.2018) žalovaná v 2 rade musela úkon (podanie odporu) urobiť na súde alebo podanie odovzdať orgánu, ktorý ho má povinnosť doručiť. Žalovaná v 2 rade odovzdala podanie (odpor) orgánu (pošte), ktorý ho mal povinnosť doručiť až dňa 13.8.2018, t. j. po uplynutí 15 dňovej zákonnej lehoty na podanie odporu. Preto súd uznesením č. k. 7Csp 9/2018-146 zo dňa 15.10.2018 odpor, ktorý podala odmietol, ako oneskorene podaný. Na strane žalovaných v 1 a 2 rade išlo o samostatné spoločenstvo, preto podaním odporu žalovaným v 1 rade sa nezrušil platobný rozkaz aj proti žalovanej v 2 rade. Voči žalovanej v 2 rade, by súd zrušil platobný rozkaz len v prípade, ak by ho podala včas. Vo vzťahu k pôvodne žalovanej v 2 rade platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp 9/2018-67 zo dňa 15.3.2018, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.8.2018. Súdna prax aj právna teória vychádza z toho, že osoby zaviazané k solidárnemu plneniu, sú spoločníkmi samostatnými (Vážny č. 5899, uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 20Cdo 2599/1998, Občanský soudní řád Komentář, I. díl, 7. vydanie Praha C. H. Beck, 2006, strana 398). Solidárnosť záväzku sama o sebe nezakladá nerozlučné spoločenstvo. Pri solidárnych záväzkoch je každý solidárny dlžník zaviazaný k celku. Výška podielu na celom dlhu má význam len vo vzájomnom vnútornom spoludlžníckom vzťahu a voči druhej strane je irelevantná. V samostatnom spoločenstve koná každá strana sama za seba a voči každej z nich môže byť samostatne (i odlišne) rozhodnuté. Procesné dôsledky rozhodnutia sú samostatné pre každého spoločníka (porovnaj napríklad rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 17Ro 119/2013, Krajského súdu Žilina č. k. 14Cob 3/2014). Proti D. sa konanie pred súdom prvej inštancie v merite veci a o trovách konania, skončilo nadobudnutím právoplatnosti platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp 9/2018-67 zo dňa 15.3.2018.

7. Žalovaný (v žalobe pôvodne označený ako žalovaný v 1 rade) odpor odôvodnil tým, že peňažné prostriedky z titulu uzavretej predmetnej zmluvy zo dňa 14.10.2013 mu a jeho vtedajšej manželke boli poskytnuté na bývanie, pričom veriteľ ich previedol na účty predávajúcich. V ďalšom období dražobná spoločnosť IURIDIS, a.s., ul. Nemocničná č. 18, Veľký Krτίš, v súvislosti s výkonom záložného práva záložným veriteľom: Vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v bytovom dome súp. č. XXX, ul. P., B., v zastúpení Mestským bytovým podnikom Handlová, s.r.o., ul. Pekárska č. 16, Handlová, nehnuteľnosti vydražila za sumu 9.900,- eur. Veriteľ zo zmluvy zo dňa 14.10.2013, a to Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, nebol z výťažku dražby uspokojený.

8. V podaní zo dňa 6.11.2018 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. s tým, že dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok: 1/ postupiteľnosť bankovej pohľadávky, 2/ predchádzajúca písomná výzva klientovi, 3/ omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní po doručení výzvy, 4/ postúpenie sa musí týkať časti peňažného záväzku v omeškaní. Uviedol, že ak tieto predpoklady nie sú splnené,

pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také, je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok voči dlžníkovi. Žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní, pretože nepreukázal, že pohľadávka bola v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., spôsobilá na postúpenie. Súčasne uplatnil námietku premlčania nároku žalobcu. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 101, § 103 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (actio nata). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j., či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve.

9. V podaní zo dňa 18.12.2018 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalovaný s pôvodne žalovanou v 2 rade (D. V.) jeho právneho predchodcu uhradili celkovo sumu 371,93 eur, a to nasledovne: dňa 20.11.2013 73,11 eur, dňa 20.12.2013 73,11 eur, dňa 20.1.2014 3,67 eur, dňa 24.1.2014 28,46 eur, dňa 5.2.2014 40,98 eur, dňa 24.2.2014 73,11 eur, dňa 20.3.2014 4,84 eur, dňa 21.3.2014 6,11 eur, dňa 24.3.2014 62,16 eur, dňa 25.8.2014 6,38 eur (v platobnej histórii označené ako: debetné transakcie - úvery - dummy), z ktorých úhrad bola na poplatky započítaná suma 330,38 eur, na riadny úrok suma 41,36 eur a na úrok z omeškania suma 0,19 eur. V zmysle svojho dispozičného oprávnenia si od žalovaného uplatňuje iba časť istiny vo výške 5.000,- eur. V súvislosti s ustanovením § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. uviedol, že žalovaný bol v omeškani so splnením, čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol pôvodným veriteľom vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Preto, zo strany jeho právneho predchodcu, nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Poukázal pritom na § 89 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z., ktoré ustanovenie pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení uvedeného zákona, pokiaľ predmetnú odchýlku nevyklučuje. Ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. nevyklučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, preto si zmluvné strany v bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok otázku postúpenia dohodli odchyľne od uvedeného zákona. Dohodli si možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 11Co 11/2015, č. k. 9Co 145/2015, č. k. 11Co 206/2015. Bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok, je pritom v súlade s § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 19Co 2/2016, č. k. 10Co 57/2017, Krajského súdu Trnava č. k. 24Co 147/2017.

10. V podaní zo dňa 7.1.2019 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalobca žiadnym hodnoverným, resp. preskúmateľným spôsobom nepreukázal existenciu dlhu 5.000,- eur. Prehľad transakcií nie je dôkazom o tom, akým spôsobom zistil, že ku dňu podania žaloby dlžný zostatok predstavuje 5.000,- eur. K žalobcom predloženému Oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015 uviedol, že ho nie je možné zamieňať s výzvou banky podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Poukázal na bod 19., 20., 21., 23., 26. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo 147/2017 s tým, že 90 dňové omeškanie dlžníka je nevyhnutné počítat odo dňa, ktorým došlo preukázateľne k doručeniu písomnej výzvy dlžníkovi. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015, nie je kvalifikovanou výzvou, ktorú pre platné postúpenie pohľadávky predpokladá § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. V súvislosti s bodom 19.16. Všeobecných obchodných podmienok uviedol, že ide o neplatné ustanovenie z dôvodu jeho rozporu s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. a z dôvodu, že mu ako spotrebiteľovi pri podpise zmluvy nebolo vysvetlené, a ani naň nebol výslovne upozornený. Ide pritom o ustanovenie zakomponované do formulárových Všeobecných obchodných podmienok, ktoré nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Súčasne sa takýmto úkonom vzdáva ochrany do budúcnosti, ako aj práva udeliť či neudeliť súhlas. Aj samotný obsah tohto ustanovenia vytvára polemiku nad tým, prečo by banka mohla postupovať bez súhlasu klienta akékoľvek pohľadávky, napr. budúce ako aj súčasné pohľadávky, podmienené či nepodmienené.

11. V podaní zo dňa 4.2.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že naďalej v zmysle svojho dispozičného oprávnenia si od žalovaného uplatňuje iba časť istiny vo výške 5.000,- eur. Platobná história obsahuje všetky kreditné a debetné operácie od začiatku zmluvného vzťahu až do postúpenia pohľadávky. V zmysle čl. IX. bod 4. predmetnej zmluvy, žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na zmluve potvrdil, že sa pred uzavretím zmluvy oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, so Sazobníkom, že súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

12. V podaní zo dňa 11.2.2019 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že posledná ním realizovaná úhrada je zo dňa 25.8.2014 vo výške 6,38 eur. Premlčacia doba, preto začala plynúť dňa 26.8.2014 a skončila dňa 26.8.2017. Nakoľko žaloba došla na súd dňa 6.2.2018, nárok žalobcu je premlčaný. Ak by aj pripustil úvahu, že premlčacia doba začala plynúť až odo dňa zročnosti ďalšej splátky (t. j. o mesiac neskôr), bol by ku dňu podania žaloby uplatnený nárok, stále premlčaný.

13. Súd vo veci (a to i postupom podľa § 295 Civilného sporového poriadku) vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0375/2016/CE zo dňa 22.4.2016 a s jej Prílohou č. 1, so Zmluvou o hypotekárnom úvere a Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 14.10.2013, so Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002 v znení Dodatkov, s platobnou históriou, s Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015, s doručenkou, s Pokusom o zmier zo dňa 10.1.2018, s Oznámením spoločnosti IURIDIS, a.s., ul. Nemocničná č. 18, Veľký Krtíš, s oznámením o začatí realizácie zákonného záložného práva, s Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, s Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov fyzickým osobám, s prehľadom transakcií, s Produktovými obchodnými podmienkami pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné od 1.1.2015, s Oznámením o začatí výkonu mandátnej činnosti zo dňa 19.9.2014, so Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátnou zmluvou zo dňa 14.10.2013, s Oznámením Slovenskej sporiteľne, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava zo dňa 25.5.2015, s prehľadom konaní vedených proti žalovanému.

14. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

15. Zo Zmluvy o hypotekárnom úvere a Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 14.10.2013 vyplýva, že jej zmluvnými stranami sú Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľ, a žalovaný spolu s D. V., nar. XX.X.XXXX ako dlžníci. Obsahom zmluvy bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkom hypotekárny úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 17.500,- eur na účely kúpy bytu a záväzok žalovaného a D. V., nar. XX.X.XXXX úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 73,11 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2013 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.10.2043. Účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 4,59% ročne. Obsahom zmluvy bol ďalej záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkom splátkový úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 5.900,- eur na účely kúpy bytu a záväzok žalovaného a D. úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 24,28 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2013 a s konečnou splatnosťou dňa 20.10.2043. Účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 4,59% ročne. Podľa čl. 19, bod 19.8. Všeobecných obchodných podmienok vydaných Slovenskou sporiteľňou, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, účinných od 1.8.2002 v znení dodatkov, ak je na strane klienta ako účastníka právneho vzťahu viac osôb, sú záväzky týchto osôb voči banke spoločné a nerozdielne, pokiaľ tieto Všeobecné obchodné podmienky alebo zmluva, neurčia inak. Podľa časti D, čl. 15 veta prvá Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, účinným od 1.7.2007 v znení dodatkov, ak na strane dlžníka vystupujú viacerí účastníci úverového vzťahu (vrátane prístupujúcich spoludlžníkov), všetci dlžníci zodpovedajú voči banke za všetky záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy alebo s ňou súvisiace, spoločne a nerozdielne. Podľa čl. VI., bod 1. Zmluvy o hypotekárnom úvere a Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 14.10.2013, pohľadávka bude zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a Mandátnej zmluvy, uzatvorenej medzi bankou a záložcom, ktorej predmetom je zriadenie záložného práva k zálohu.

16. Dňa 14.10.2013 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, ako záložným veriteľom a L. M., E. M. a V. X., ako záložcami bola uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva. Podľa časti I., bod 3. prvá časť vety zmluvy, pre účely zmlúv obsiahnutých v tejto listine sa zabezpečovanou pohľadávkou záložného veriteľa rozumie pohľadávka, ktorá vznikla zo Zmluvy o hypotekárnom úvere a Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 14.10.2013. Predmetom zálohu bol byt ul. P. s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku.

17. Žalovaný a D. V., nar. XX.X.XXXX hypotekárny úver vyčerpali dňa 31.10.2013. Z poskytnutého úveru do postúpenia pohľadávky uhradili sumu v celkovej výške 371,93 eur: dňa 20.11.2013 73,11 eur, dňa 20.12.2013 73,11 eur, dňa 20.1.2014 3,67 eur, dňa 24.1.2014 28,46 eur, dňa 5.2.2014 40,98 eur, dňa 24.2.2014 73,11 eur, dňa 20.3.2014 4,84 eur, dňa 21.3.2014 6,11 eur, dňa 24.3.2014 62,16 eur, dňa 25.8.2014 6,38 eur. Žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ si sumu 371,93 eur započítal nasledovne: na poplatky 330,38 eur, na riadny úrok 41,36 eur a na úrok z omeškania 0,19 eur.

18. V Oznámení o začatí výkonu mandátnej činnosti zo dňa 19.9.2014 je uvedené, že Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 oznamuje žalovanému a D. V. nar. XX.X.XXXX, že zverila na základe Mandátnej zmluvy zo dňa 19.9.2014 správu a vymáhanie pohľadávky s príslušenstvom (číslo úveru: 5047820682) spoločnosti CEE COLLECT Slovakia, s.r.o., ul. Gorkého č. 3, Bratislava, IČO: 45882053.

19. Podaním zo dňa 2.2.2015 vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome súp. č. XXX, ul. P., B., zastúpený správcom Mestským bytovým podnikom Handlová, s.r.o., ul. Pekárska č. 16, Handlová, IČO: 36 851 442 oznámili žalovanému a D. V. nar. XX.X.XXXX, začatie výkonu zákonného záložného práva na byte ul. P. č. X/XX, B., s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku.

20. Podaním zo dňa 20.2.2015 IURIDIS, a.s., ul. Nemocničná č. 18, Veľký Krtíš oznámila žalovanému, že dňa 20.2.2015 jej bol spis č. 2/15 postúpený ako dražobnej spoločnosti za účelom vymáhania, v dôsledku uplynutia 15 dňovej zákonnej lehoty na vymáhanie. Podaním zo dňa 7.5.2015 uvedená spoločnosť oznámila žalovanému a D. V. nar. XX.X.XXXX, že po odpočítaní nákladov, odmeny dražobníka a čiastočného uspokojenia rozhodujúceho záložného veriteľa, z výťažku dražby konanej dňa 4.5.2015 neprevýšili finančné prostriedky.

21. V podaní Slovenskej sporiteľne, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 zo dňa 25.5.2015 je uvedené, že žalovanému oznamuje, že po odpočítaní nákladov, odmeny dražobníka a uspokojeného rozhodujúceho veriteľa neprevýšili finančné prostriedky z výťažku dražby nehnuteľností, ku ktorým mala zriadené záložné právo k úveru č. XXXXXXXXXXX/XXXX, a že zostatok úveru ku dňu 26.5.2015 je vo výške 18.905,58 eur. Požiadala ho, aby jej oznámil spôsob vysporiadania zostatku pohľadávky, najneskôr do 15.6.2015.

22. Podaním zo dňa 26.5.2015 Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, žalovanému oznámila, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. d) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., účinné od 1.1.2015, a že ku dňu 25.5.2015 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzvala ho na úhradu pohľadávky vo výške 18.905,58 eur do 15 dní na číslo účtu: 5047820682/0900. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému doručené dňa 29.5.2015. Podanie zo dňa 26.5.2015 Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 zaslala aj D. V., nar. XX.X.XXXX.

23. Podľa čl. 8, bod 8.1. písm. d) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., zverejnené dňa 31.10.2014, účinné od 1.1.2015, za prípad porušenia sa považuje: banka sa hodnoverným spôsobom dozvie o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka alebo garanta, o návrhu na povolenie reštrukturalizácie dlžníka alebo garanta, alebo bol podaný návrh na začatie súdneho výkonu rozhodnutia alebo exekučného konania alebo dobrovoľnej dražby na majetok dlžníka alebo garanta, alebo dlžník alebo garant vstúpil do likvidácie. Ak nastane niektorý z uvedených prípadov (v bode 8.1.), banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v Oznámení o mimoriadnej splatnosti. Podľa čl. 10, bod 10.4. veta druhá Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., zverejnené dňa 31.10.2014, účinné od 1.1.2015, nadobudnutím účinnosti POP sa rušia a nahrádzajú Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom vydané bankou s účinnosťou od 1.7.2007 v častiach, ktoré upravovali poskytnutie splátkového úveru pre klienta fyzickú osobu nepodnikateľa, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov fyzickým osobám, vydané bankou s účinnosťou od 1.1.2003 a Všeobecné obchodné podmienky

vydané bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a to v častiach, ktoré upravovali podmienky bankového produktu uvedeného v POP.

24. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0375/2016/CE zo dňa 22.4.2016 vyplýva, že jej zmluvnými stranami sú Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 563, ako postupca a spoločnosť žalobcu, ako postupník. Podľa čl. 1 zmluvy, jej predmetom je pohľadávka špecifikovaná v Prílohe č. 1. V Prílohe č. 1 zmluvy, je uvedený zostatok pohľadávky: 18.992,83 eur, istina celkom: 17.500,- eur, istina do splatnosti: 0,- eur, istina po splatnosti: 0,- eur, úroky celkom: 1.354,21 eur, počet dní omeškania: 731, dátum poslednej úhrady: 25.8.2014, výška poslednej úhrady: 6,38 eur, dátum zosplatenia: dňa 25.5.2015.

25. V podaní označenom, ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 28.4.2016 postupca žalovanému oznámil, že pohľadávku: číslo úveru 5XXXXXXXXXX postúpil podľa § 526 Občianskeho zákonníka Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0375/2016/CE zo dňa 22.4.2016, žalobcovi.

26. Na pojednávaní dňa 12.2.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo pre omeškaD.nie s úhradou splátky, ktorá bezprostredne predchádzala tomuto právnomu úkonu pôvodného veriteľa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 447/2016.

27. V podaní zo dňa 27.2.2019 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že z dikcie § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka je zjavné, že začiatok plynutia premičacej doby sa začína odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, a nie až od zročnosti nesplnenej splátky bezprostredne pred zosplatením. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 19Co 42/2017.

28. V podaní zo dňa 13.3.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že nehnuteľnosť: byt ul. P. č. X/XX, Handlová s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a na spoločnom pozemku, bola vydražená za sumu 9.900,- eur. Nakoľko dlžníci boli v omeškani so splácaním úveru a podľa platných Všeobecných obchodných podmienok, klienti porušili zmluvné podmienky (a/ úver v omeškani, b/ zabezpečenie predané bytosprávcom), vyhlásil pôvodný veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru.

29. V podaní zo dňa 21.3.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 25.5.2015, postupcovi vznikol voči žalovanému nárok domáhať sa zaplatenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pred postúpením pohľadávky postupca a po postúpení pohľadávky on (žalobca), by si nemohli nárok uplatniť pred tým, ako by dlžník bol vyzvaný na plnenie celej postúpenej sumy, nakoľko právo by nebolo „actio nata“, a v prípade podania žaloby na príslušný súd, by bola žaloba zamietnutá ako predčasne podaná. Preto si svoj nárok mohol s úspechom uplatniť na súde, najskôr dňa 25.5.2015. Poukázal na to, že výklad ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, ktorý navrhuje použiť žalovaný, opomína celé znenie zákonného ustanovenia. Podľa výkladu prezentovaného žalovaným, by splatnosť celého dlhu dohodnutého v splátkach nastávala okamžite už pri prvom omeškani dlžníka. Dochádzalo by teda aj k začiatku plynutia premičacej doby pre celú pohľadávku, a nie len pre konkrétnu splátku, ktorá skutočnosť by potom nastávala ex offa. Podľa zákonných ustanovení, je ale začiatok plynutia premičacej doby pre celú dlžnú sumu priamo naviazaný na § 565 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí o možnosti veriteľa uplatniť si právo na zaplatenie celej pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Cdo 146/2008 a Krajského súdu Trenčín č. k. 24Co 1015/2015. Ďalej uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že premičacia doba začala plynúť najskôr odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, t. j. od 25.5.2015 a žaloba na súd došla 7.2.2018, považuje za nesporné, že si svoj nárok uplatnil pred uplynutím premičacej doby.

30. V podaní zo dňa 20.3.2019 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že V.ou V. nar. XX.X.XXXX sa do omeškania so splnením záväzku dostali po prvýkrát už ku dňu 20.1.2014 a následne ku dňu 25.8.2014. Zo Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že účastníci zmluvy zo dňa 14.10.2013 si dojednali oprávnenie banky zosplatiť úver už pre nezaplatenie jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 256/2018, podľa ktorého v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo

splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Ďalej uviedol, že ani ku dňu 20.3.2019 žalobca nepredložil relevantný výpis z úverového účtu vo forme bankového výpisu, z ktorého by bolo možné ustáliť, s ktorou splátkou sa dostal (žalovaný) s Otíliou Beňadikovou, nar. XX.X.XXXX, do omeškania. Pri absencii tohto dôkazu, nemožno s určitosťou ustáliť začiatok plynutia premlčacej doby. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zotrvával na uplatnenej námietke premlčania nároku žalobcu a na tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia výzvy podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Uviedol, že Oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti zo dňa 19.9.2014, a ani Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26.5.2015, nie je možné stotožňovať s výzvou podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Každý z týchto úkonov má inú povahu a účel. Oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti ani len neobsahuje informáciu o tom, že on a D., nar. XX.X.XXXX, by mali byť v omeškaní so splácaním splátok, a rovnako tak tento dokument neobsahuje ani informáciu o výške nesplneného záväzku, ku dňu vyhotovenia dokumentu. Ďalej uviedol, že žalobca ako strana sporu, ktorá má dôkazné bremeno na preukázanie uplatneného nároku, ku dňu 20.3.2019 hodnoverným spôsobom nepreukázal, či a akú výšku úveru s Otíliou Beňadikovou, nar. XX.X.XXXX ako dlžníci splatili do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a tiež po jej vyhlásení, resp. po podaní žaloby a akým spôsobom dospel k záveru, že ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nebol uhradený úver v tam uvedenej výške. Žalobca predložil len akúsi tabuľku, označenú ako „prehľad transakcií“, ktorá podľa jeho názoru, nemá žiadny výpovedný základ a on nepozná jej pôvod. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava č. k. 5Co 220/2018 a Krajského súdu Košice č. k. 9Co 385/2016.

31. Na pojednávaní dňa 26.3.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že jeho argumentácia na strane 4 zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.2.2019, bola reakciou na vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného v súvislosti s uplatnenou námietkou premlčania, že odkedy plynie premlčacia doba pri nemožnosti určenia splátky, a s ktorou sa mal dlžník dostať do omeškania. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.5.2015 a predložených Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné od 1.1.2015, ale vyplýva, že pôvodný veriteľ úver zosplatnil z dôvodu, že sa dozvedel o dobrovoľnej dražbe na majetok dlžníka. Podľa jeho názoru, sú však splnené dva dôvody porušenia, pre ktoré jeho právny predchodca mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, a to: a/ omeškanie žalovaného so splácaním pohľadávky, b/ banka sa dozvedela o dobrovoľnej dražbe na majetok dlžníka. O tom, že finančné prostriedky z dobrovoľnej dražby neprevýšili, sa pôvodný veriteľ dozvedel dňa 18.5.2015. S poukazom na výšku poskytnutého úveru 17.500,- eur a súčet vykonaných úhrad zo strany žalovaného a ich následné započítanie, považuje nárok o zaplatenie 5.000,- eur, za opodstatnený. Podľa jeho názoru, z Oznámenia spoločnosti IURIDIS, a.s., ul. Nemocničná č. 18, Veľký Krtíš zo dňa 20.2.2015 o tom, že spis č. 2/2015 jej bol postúpený ako dražobnej spoločnosti na vymáhanie, v dôsledku uplynutia 15 dňovej zákonnej lehoty na zaplatenie, je možné vyvodiť, že žalovaný bol oboznámený s tým, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky. Jeho právny predchodca dodržal pred postúpením pohľadávky všetky zákonné predpoklady zosplatnenia úveru a následného postúpenia pohľadávky. V konaní je (žalobca) aktívne legitímovaným subjektom.

32. Na pojednávaní dňa 26.3.2019 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že Oznámenie spoločnosti IURIDIS, a.s., ul. Nemocničná č. 18, Veľký Krtíš zo dňa 20.2.2015 o tom, že spis č. 2/2015 jej bol postúpený ako dražobnej spoločnosti na vymáhanie, v dôsledku uplynutia 15 dňovej zákonnej lehoty na zaplatenie, nie je výzvou banky (právneho predchodcu žalobcu).

33. V podaní zo dňa 3.4.2019 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, v súvislosti s podaním žalobcu zo dňa 21.3.2019 uviedol, že podľa jeho názoru, nie je možné postupovať tzv. živé úvery a pre platné postúpenie pohľadávky je nutné, okrem iného dodržiavať aj ustanovenia zákona o bankách. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo 25/2003, č. k. 1Cdo 148/2004, č. k. 4Cdo 66/2006, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 33Cdo 2634/2008, č. k. 28Cdo 2645/2006, č. k. 33Cdo 4175/2009, č. k. 33Cdo 3986/2010, č. k. 31Cdo 3881/2009 s tým, že sa prikláňajú k väčšinovému názoru o začiatku plynutia premlčacej doby, a to dňom nasledujúcim po vzniku dlhu. Veriteľ mohol úver zosplatniť, už keď sa dostal (žalovaný) s D., nar. XX.X.XXXX do omeškania so splnením záväzku po prvýkrát, a to ku dňu 20.1.2014 a rovnako tak mohol pristúpiť k zosplatneniu po ďalšom ich omeškaní so splatením záväzku ku dňu 25.8.2014. Právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný až ku dňu 25.5.2015, a teda takmer rok po tom, čo mal túto možnosť, no

z nepochopiteľných dôvodov nechával márne uplynúť čas a teda sa sám pripravil o svoj nárok, a to uplynutím premlčacej doby.

34. Z výsluchu žalovaného na pojednávaní dňa 20.12.2019 vyplýva, že celý proces uzatvorenia Zmluvy o hypotekárnom úvere a Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 14.10.2013, trval asi 10 minút. Uzavretie zmluvy zabezpečovala realitná kancelária. Pred podpisom sa bližšie s textom zmluvy neoboznamoval. Zaujímala ho iba výška splátky, ktorú mal platiť. V súvislosti s čl. IX., bod 4. zmluvy uviedol, že pracovník banky sa nevyjadroval o Všeobecných obchodných podmienkach, Obchodných podmienkach, Úverových podmienkach, ani o tom či je možné ich meniť. Odovzdaná mu bola len zmluva. Pracovník banky sa nevyjadroval o tom, že je banka oprávnená na tretie osoby postúpiť svoje pohľadávky a ani o prípadoch, kedy je oprávnená úver zosplatiť. Z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015 nepoznal dôvod, pre ktorý veriteľ zosplatiť úver. S Produktovými obchodnými podmienkami pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné od 1.1.2015 nebol oboznámený, neboli mu doručené, nevyhľadával ich na obchodnom mieste veriteľa, a ani iným spôsobom. Ku spoločnosti CEE COLLECT Slovakia, s.r.o. Bratislava sa nevedel vyjadriť. Pred tým, ako mu bolo doručené Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015, mu pôvodný veriteľ nezaslal žiadnu výzvu. Iná výzva, než je Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015, mu nebola doručená.

35. Právny zástupca žalobcu v záverečnom prednese na pojednávaní dňa 20.12.2019 vo vzťahu k § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. uviedol, že toto ustanovenie rieši jedinú situáciu, a to omeškanie dlžníka s úhradou svojho dlhu. V konaní pritom bolo preukázané, že mimoriadna splatnosť úveru bola pôvodným veriteľom vyhlásená v súvislosti s iným prípadom porušenia, a to dobrovoľnou dražbou nehnuteľností, ktoré boli predmetom zmluvy o zriadení záložného práva. Listiny, ktoré žalovaný predložil spolu s odporom preukazujú, že o procese výkonu dražby bol informovaný. Pôvodný veriteľ k dražbe pristúpil bezodkladne po tom, ako mal informáciu o výsledku dražby.

36. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v záverečnom prednese na pojednávaní dňa 20.12.2019 vo vzťahu k § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. zotrval na tom, že pôvodným veriteľom mu nebola doručená kvalifikovaná výzva. Považoval za nepochopiteľné tvrdenie žalobcu, že k postúpeniu pohľadávky došlo z iného dôvodu, než aký vyplýva z § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z.. Uvedené ustanovenie je osobitné, rieši otázku omeškania klienta banky, pričom podmienky pre postúpenie pohľadávky musia byť splnené bez ohľadu na to, či bola alebo nebola vykonaná dražba. Pôvodný veriteľ si pritom mal sám riadiť a kontrolovať priebeh dražby.

37. Z prehľadu spisov: vyhľadávanie spisov - archívne spisy, živé spisy vyplýva, že proti žalovanému sú alebo boli vedené konania číslo: 16Er 2545/2008, 15Er 4356/2014, 16Er 2539/2015, 16Er 1614/2016, 16Er 914/2016, 16Er 467/2017, 9Er 2238/2017.

38. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

39. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 14.10.2013, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

40. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

41. Podľa § 1 ods. 3 písm. b) citovaného zákona, spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

42. Podľa § 1 ods. 3 písm. c) citovaného zákona, spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov.

43. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (Piata hlava: Spotrebiteľské zmluvy), v znení účinnom ku dňu 14.10.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

44. Podľa § 52 ods. 2 citovaného zákona, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

45. Podľa § 52 ods. 3 citovaného zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

46. Podľa § 52 ods. 4 citovaného zákona, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

47. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že žaloba nie je podaná dôvodne, preto ju zamietol.

48. Žalobca predmetom súdneho konania urobil nárok o zaplatenie sumy 5.000,- eur s príslušenstvom.

49. Dňa 14.10.2013 medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom a žalovaným spolu s D. V., nar. XX.X.XXXX, ako dlžníkmi bola uzavretá Zmluva o hypotekárnom úvere a Zmluva o splátkovom úvere. Obsahom zmluvy (okrem poskytnutia splátkového úveru) bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkom hypotekárny úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 17.500,- eur na účely kúpy bytu, a záväzok žalovaného a D. V., nar. XX.X.XXXX úver splatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 73,11 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.11.2013 a s konečnou splatnosťou dňa 20.10.2043. Veriteľ si svoju pohľadávku zabezpečil záložným právom k nehnuteľnosti, vo vlastníctve záložcov na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 14.10.2013.

50. Pôvodný veriteľ spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zmluvu uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom bolo aj poskytovanie úverov. Z tohto dôvodu sa považuje za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalovaný pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa.

51. Zmluva o hypotekárnom úvere a Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 14.10.2013 je spotrebiteľskou zmluvou, pretože ju uzavrel dodávateľ so spotrebiteľom. Na zmluvu je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka.

52. Zo Zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.10.2013 vyplýva, že účelom úveru bolo nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorý úver bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, a ktorého lehota splatnosti bola viac ako desať rokov (konečná splatnosť úveru bola zmluvnými stranami dohodnutá na: 20.10.2043). Preto v zmysle § 1 ods. 3, písm. b) a písm. c) zák. č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu 14.10.2013, hypotekárny úver č. XXXXXXXXXXXX, nie je spotrebiteľským úverom. Ide však, ako to už bolo uvedené, o spotrebiteľskú zmluvu.

53. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 14.10.2013, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

54. Podľa § 54 ods. 2 citovaného zákona, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

55. Ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka usmerňuje, akým spôsobom by mal dodávateľ formulovať obsah spotrebiteľskej zmluvy. Súčasne zavádza výkladové pravidlo, ktoré sa týka obsahu spotrebiteľskej zmluvy.

56. Ustanovenie § 54 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, zakotvuje kogentnú právnu normu, podľa ktorej sa zmluvné dojednania spotrebiteľských zmlúv nesmú odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa.

57. Z ustanovenia § 54 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka možno vyvodiť, že ak by sa účastníci spotrebiteľskej zmluvy odchytili od noriem Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, zakladalo by to absolútnu neplatnosť takeého dojednania pre rozpor so zákonom.

58. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

59. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

60. Ako to už bolo v odôvodnení rozhodnutia uvedené, ku dňu 25.5.2015 Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 vyhlásila mimoriadnu splatnosť hypotekárneho úveru č. 5047820682.

61. V Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.5.2015 je uvedené, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. d) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. účinných od 1.1.2015.

62. Súd už uviedol, že podľa čl. 8, bod 8.1. písm. d) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., zverejnené dňa 31.10.2014, účinné od 1.1.2015, za prípad porušenia sa považuje: banka sa hodnoverným spôsobom dozvie o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka alebo garanta, o návrhu na povolenie reštrukturalizácie dlžníka alebo garanta, alebo bol podaný návrh na začatie súdneho výkonu rozhodnutia alebo exekučného konania alebo dobrovoľnej dražby na majetok dlžníka alebo garanta, alebo dlžník alebo garant vstúpil do likvidácie. Ak nastane niektorý z uvedených prípadov (v bode 8.1.), banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka oznámi v Oznámení o mimoriadnej splatnosti.

63. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

64. Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno v obchodnoprávných vzťahoch určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky alebo iné obchodné podmienky. Podľa názoru súdu, z hľadiska dispozitívnosti právnych noriem, je možné rovnakým spôsobom postupovať aj v občianskoprávných vzťahoch, a teda aj v týchto (a o to viac, ak zmluvný typ je zmluvným typom podľa Obchodného zákonníka), môže byť časť obsahu zmluvy, teda niektoré práva a povinnosti zmluvných strán, upravená aj vo všeobecných obchodných podmienkach. Je však už otáznou, či je v rámci spotrebiteľského právneho vzťahu (spotrebiteľskej zmluvy) zákonné, ak je podstatná okolnosť: typu predčasného zosplatenia zmluvy, a teda straty výhody splátok, umiestnená do takýchto obchodných podmienok (všeobecných obchodných podmienok alebo iných obchodných podmienok). Súd zastáva názor, že takéto pre zmluvný vzťah podstatné zmluvné ustanovenie, čiže nie ustanovenie akéhosi technického, doplnujúceho charakteru, by malo byť uvedené priamo v zmluve, pretože výsledkom zmluvných vzťahov je nesporene to, že zmluvná strana si vždy prečíta podrobnejšie dokument, ktorý podpisuje, než množstvo ďalších dokumentov, ktoré sú mu k zmluve priložené ako ich súčasť.

65. Podľa názoru súdu, vo vzťahu dvoch rovnoprávných subjektov, teda pri poskytnutí úveru podnikateľskému subjektu, môže byť otázka predčasného zosplatnenia úveru, upravená aj iným spôsobom a z iných dôvodov, ako to vyplýva z § 565 Občianskeho zákonníka (bod 58.). Inak je však tomu vo vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter (u spotrebiteľskej zmluvy). Podľa názoru súdu, z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že možnosť predčasného zosplatnenia pohľadávky plnenej v splátkach prichádza v spotrebiteľskom vzťahu do úvahy iba v prípade, ak dlžník nesplní niektorú zo splátok aj to len vtedy, ak je to v zmluve dohodnuté. Racionalita uvedeného ustanovenia zákona spočíva v tom, že pre veriteľa je podstatné, aby dlžník riadne a včas plnil svoje splátky.

66. Podľa názoru súdu, nie každá okolnosť vymedzená v čl. 8, bod 8.1. písm. d) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., zverejnené dňa 31.10.2014, účinné od 1.1.2015, musí nutne viesť k nesplácaniu splátok úveru (aj keď je tomu často tak). V prípade, ak takáto situácia nastane (nesplácanie splátok úveru), veriteľovi je umožnené predčasné zosplatnenie úveru práve cez možnosť dohodnutia tohto spôsobu v zmluve, pre nezaplatenie niektorej splátky bez ohľadu na to, či toto nesplácanie je následkom začatia súdneho výkonu rozhodnutia alebo exekučného konania alebo dobrovoľnej dražby na majetok dlžníka, podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, podania návrhu na povolenie reštrukturalizácie, vstupu dlžníka do likvidácie.

67. S poukazom na vyššie uvedené právne úvahy, dospel súd k záveru, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy (o hypotekárnom úvere č. 5XXXXXXXXXX) zo dňa 14.10.2013 a aplikujúc ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa), vo vzťahu ku žalovanému na základe dôvodu, ktorý uviedol právny predchodca žalobcu v listine: Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015, nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru. Pre úplnosť súd poukazuje i na to, že čl. 8., bod 8.1. písm. d) uvedených Produktových podmienok, obsahuje niekoľko prípadov porušenia. Ak by aj Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015 nebolo v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v rozpore však je), k platnému zosplatneniu úveru nemohlo dôjsť, z dôvodu neuvedenia konkrétneho prípadu porušenia. Nestačí, že právnomu predchodcovi žalobcu bolo jasné, že pre ktorý prípad porušenia vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ak to nie je poznateľné z textu tohto právneho úkonu. V čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti boli proti žalovanému vedené i exekučné konania, čo tiež mohol byť prípad porušenia. Žalovaný počas výsluchu na pojednávaní dňa 20.12.2019 pritom uviedol, že z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015, nebol pre neho poznateľný dôvod, pre ktorý Slovenská sporiteľňa, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, hypotekárny úver č. XXXXXXXXXXXX, zosplatnila. I keď dňa 19.9.2014 uvedený veriteľ oznámil žalovanému, že začína výkon mandátnej činnosti a dňa 25.5.2015, že finančné prostriedky z výťažku z dražby nehnuteľností neprevýšili, len na základe týchto podaní nie je možné vyvodiť, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 25.5.2015 došlo z dôvodu, že veriteľ sa hodnoverným spôsobom dozvedel, že bol podaný návrh na začatie dobrovoľnej dražby a to i preto, že pokiaľ ide o podanie zo dňa 25.5.2015, dražba už bola skončená. Uvedený záver nie je možné vyvodiť ani z listinných dôkazov, ktoré predložil žalovaný spolu s odporom. Dňa 2.2.2015 bytový správca oznámil žalovanému, že začína realizáciu zákonného záložného práva, dňa 20.2.2015 spoločnosť IURIDIS, a.s., ul. Nemocničná č. 18, Veľký Krtíš mu oznámila, že spis 2/15 jej bol postúpený v dôsledku uplynutia 15 dňovej zákonnej lehoty na zaplatenie, a dňa 7.5.2015 mu oznámila, že finančné prostriedky z výťažku dražby nehnuteľností neprevýšili. Tieto podania nie sú ale podaniami pôvodného veriteľa.

68. Žalobca v priebehu konania uviedol, že jeho právny predchodca hypotekárny úver č. XXXXXXXXXXXX zosplatnil, tak z dôvodu uvedeného: a) v čl. 8., bod 8.1. písm. d) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., zverejnené dňa 31.10.2014, účinné od 1.1.2015, ako aj b) z dôvodu omeškania dlžníka so splácaním pohľadávky.

69. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne zmenu už urobeného prejavu vôle, keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý urobili zmluvné strany po vzájomnej dohode bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednanja.

70. Z obsahu Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015 nevyplýva, že by pôvodný veriteľ v ňom prejavil vôľu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre prípad porušenia: omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace (čl. 8, bod 8.1. písm. a/ Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., zverejnené dňa 31.10.2014, účinné od 1.1.2015). Interpretácia obsahu právneho úkonu zo dňa 26.5.2015, pritom nemôže byť považovaná za nahradenie, resp. doplnenie tohto urobeného prejavu vôle. Z dôvodu úplnosti súd poukazuje na to, že ak by aj v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.5.2015 bol uvedený prípad porušenia podľa čl. 8, bod 8.1. písm. a/ uvedených Produktových podmienok, tak žalobca ani v konaní nepreukázal, že by jeho právny predchodca si splnil notifikačnú povinnosť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (povinnosť dodávateľa upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky).

71. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, konečná splatnosť úveru mala nastať dňa 20.10.2013.

72. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu. Strana, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia (ak je žalobcom), má aktívnu vecnú legitímáciu. Strana, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu vecnú legitímáciu.

73. Podľa § 1 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 22.4.2016, tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

74. Podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

75. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

76. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzkov, a preto sa pre platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i s právami s ňou spojenými. Postupník, sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia.

77. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

78. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách, mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 na myslí oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu, napriek písomnej výzve banky, v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu, pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval.

79. Prvá veta ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vlastne hovorí, že pokiaľ banka písomne vyzve klienta (dlžníka) na úhradu omeškaného peňažného záväzku a klient je napriek tomu v omeškaní so splnením tohto peňažného dlhu (t.j. na ktorého úhradu bol zo strany banky písomne vyzvaný) po dobu viac ako 90 dní, potom môže banka túto časť omeškaného, nesplácaného peňažného záväzku klienta písomne postúpiť inému subjektu, t. j. i nebankovému bez toho, aby na to potrebovala jeho (dlžníka) súhlas.

80. Podľa znenia druhej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka nemôže postúpiť omeškaný peňažný záväzok klienta (dlžníka) inému subjektu bez súhlasu klienta, pokiaľ klient svoj peňažný záväzok, s ktorým bol v omeškaní a na úhradu ktorého bol vyzvaný, uhradil skôr než sa naplnil aj druhý predpoklad pre platné postúpenie tohto peňažného záväzku, ktorým predpokladom je uplynutie lehoty 90 dní. Inak povedané, pokiaľ je klient (dlžník) zo strany banky vyzvaný na úhradu omeškaného peňažného záväzku, stále môže tento svoj záväzok banke splniť, pokiaľ nebude splnený aj druhý predpoklad na platné postúpenie pohľadávky, ktorým je vyššie uvedená doba omeškania. Súd poukazuje na to, že doba omeškania po dobu 90 dní je naviazaná na výzvu, keďže v zákone sa priamo uvádza: „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní“, čo znamená, že klient musí byť i vyzvaný a napriek tomu, že na základe tejto výzvy vie o svojom peňažnom záväzku, s jeho úhradou je v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní.

81. Podľa tretej vety ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka môže postúpiť peňažný záväzok svojho klienta (dlžníka) na iný subjekt (i nebankový) aj vtedy, keď dlžník (klient) síce uhradil banke ešte pred postúpením pohľadávky omeškaný záväzok, na úhradu ktorého bol vyzvaný, avšak súčet všetkých omeškaní klienta (t. j. omeškaní po tom, čo bol klient vyzvaný) so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok.

82. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné vykladať v logickej nadväznosti jednotlivých viet v tomto ustanovení. Splnenie podmienok ohľadom zaslania výzvy a preukázania dĺžky omeškania je vždy nevyhnutné pre to, aby bolo možné úkon postúpenia pohľadávky hodnotiť, ako úkon platný.

83. Tretia veta, t. j. veta za bodkočiarkou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách výnimku z povinnosti banky splniť podmienky v zmysle prvej vety tohto ustanovenia nezakladá.

84. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 19Co 314/2017, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Cdo 147/2017, č. k. 7Cdo 26/2017.

85. Podmienky, uvedené v § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., sú zákonnými špeciálnymi podmienkami, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym právnym predpisom vo vzťahu ku Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (§ 92 ods. 8 veta tretia zák. č. 483/2001 Z.z.), aby nedošlo k jeho porušeniu. Podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možností prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevylučujú, práve naopak, sa prekrývajú.

86. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

87. V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom č. 483/2001 Z.z., kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené (zakázané). Išlo by teda o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ak bola postúpená

pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno tento stav konvalidovať včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie.

88. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, Oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s., ul. Tomášikova č. 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.5.2015, je neplatným právnym úkonom, ktorý nevyvolal žiadne právne účinky.

89. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.5.2015, obsahovalo výzvu na zaplatenie celej pohľadávky (18.905,58 eur), zosplatennej ku dňu 25.5.2015.

90. Keďže Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.5.2015, nevyvolalo žiadne právne účinky, potom je bez právneho účinku aj výzva obsiahnutá v tomto oznámení, ktorou pôvodný veriteľ vyzýval žalovaného na zaplatenie celej zosplatennej pohľadávky, a teda táto nie je výzvou podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 6Co 490/2016). Z Oznámenia zo dňa 26.5.2015 pritom nevyplýva, ktorá suma zo sumy 18.905,58 eur je pohľadávkou, s úhradou ktorej by pred dátumom 25.5.2015 bol žalovaný v omeškani.

91. Keďže Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 26.5.2015, nie je kvalifikovanou výzvou podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., nemohla uplynúť ani lehota 90 kalendárnych dní medzi výzvou a uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky.

92. Súd pri rozhodovaní vo veci zohľadnil ustanovenie špeciálnej právnej úpravy a dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín v obdobnej veci č. k. 4Co 854/2015 zo dňa 12.5.2016, č. k. 5Co 460/2015, č. k. 17Co 1308/2015, č. k. 5Co 313/2017, 5Co 429/2016, Krajského súdu Košice č. k. 11Co 898/2014, Krajského súdu Prešov č. k. 9Co 175/2015, č. k. 23Co 94/2015, č. k. 20Co 47/2016, Krajského súdu Trnava č. k. 24Co 79/2015, Krajského súdu Žilina č. k. 5Co 103/2016, č. k. 6Co 259/2016, Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co 204/2016, Krajského súdu Nitra č. k. 9Co 254/2016. Osobitné ustanovenia sprísňujúce postúpenie bankovej pohľadávky boli postupne zákonodarcom doplňované (porovnaj zmeny vykonané od 1.1.2017 zák. č. 299/2016 Z.z.). Ďalšie sprísnenie sa týka zákazu cesie bankovej pohľadávky na niektoré subjekty (§ 17 zák. č. 129/2010 Z.z.). Je zjavné, že povaha § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. bráni odklonu od jeho znenia v neprospech spotrebiteľa. Porušenie § 92 ods. 8 indikuje celkom zjavne rozpor so zákonom, a tým aj neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Len platná zmluva o postúpení pohľadávok totiž môže mať za následok zmenu v osobe veriteľa, keď postupník nadobúda nielen postupovanú pohľadávkou, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitimáciu k jej uplatneniu (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 32Odo 293/2002, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co 332/2016).

93. Žalobca, prostredníctvom zástupcu v priebehu konania poukázal na ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách, podľa ktorého banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom si môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. V tejto súvislosti poukázal na bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého: „klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo preniesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky“.

94. Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 14.10.2013, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu

spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

95. Podľa § 53 ods. 5 citovaného zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

96. Neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve zákon upravuje demonštratívne, platí však generálny princíp, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 14.10.2013).

97. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

98. Citované ustanovenie upravuje právne skutočnosti, na základe ktorých vznikajú záväzky.

99. V prejednávanej veci Zmluvou o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXX b.ol založený spotrebiteľský právny vzťah, ktorý sa spravuje všeobecnou úpravou spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 14.10.2013).

100. Prípadné nároky žalovaného proti žalobcovi by mohli vzniknúť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to za situácie, ak by plnil žalobcovi viac, než by plniť mal, prípadne aj nárok na náhradu škody, ak by žalobca porušil zákonom uloženú právnu povinnosť, v príčinnej súvislosti s ktorou by im vznikla škoda.

101. Pri takejto prípadnej pohľadávke žalovaného proti žalobcovi by išlo o záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody. V bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli na postúpení na tretiu osobu akýchkoľvek svojich pohľadávok a to bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú (t. j. nielen z uzavretej zmluvy, ale aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, resp. z iných skutočností uvedených v zákone). To znamená, že dojednanie v bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky, môže dopadať na právny vzťah z bezdôvodného obohatenia, resp. náhrady škody.

102. Ak dojednanie v bode 19.16. Všeobecných obchodných podmienok o postúpení pohľadávky vylučuje možnosť dlžníka postúpiť svoje pohľadávky voči banke bez ohľadu na právny vzťah na tretiu osobu, bez súhlasu banky a na druhej strane si banka vymedzuje oprávnenie postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku na tretiu osobu aj bez súhlasu dlžníka, ide o hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach, ktorý môže podstatne sťažiť uplatnenie nárokov dlžníka (klienta) voči banke. Je zjavné, že práva dodávateľa a spotrebiteľa pri postúpení pohľadávok nie sú rovnaké, resp. vo vzťahu k účastníkovi zmluvy - dlžníkovi, nie sú vyvážené. Dodávateľ (pôvodný veriteľ) pri tomto dojednaní nedodrжал zásadu čestnosti, lebo sebe priznal viac práv pri postúpení pohľadávky ako spotrebiteľovi - žalovanému, a to bez akejkoľvek relevancie. Nie je totiž zrejmé, prečo by mal mať dodávateľ právo postúpiť svoju pohľadávku voči spotrebiteľovi na tretie osoby bez všetkého, a prečo by takéto právo mal mať spotrebiteľ len po predchádzajúcom písomnom súhlase dodávateľa (resp. nie sú stanovené žiadne podmienky, podľa ktorých by veriteľ mohol súhlas s postúpením odoprieť). Tu je zjavná nerovnováha práv účastníkov Zmluvy o hypotekárnom úvere č. 5047820682. V podstate týmto spôsobom dodávateľ diskriminuje spotrebiteľa, ako slabšieho účastníka, ukracuje na jeho právach a to mať rovnaké právo na postúpenie pohľadávky, ktorá mu potencionálne proti veriteľovi môže vzniknúť. Táto podmienka, ako to už bolo uvedené, je spôsobilá obmedziť alebo neúmerne sťažiť možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojho práva.

103. Uvedená zmluvná podmienka je pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka) neplatná, lebo porušuje práva spotrebiteľa (žalovaného). Takáto (neplatná) zmluvná podmienka obsiahnutá v predmetnej zmluve, resp. v jej neoddeliteľnej súčasťi (Všeobecných obchodných podmienkach) následne tiež vyúsťuje do absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0375/2016/CE zo dňa 22.4.2016. Neplatnosť vyplýva z nerovnováhy zmluvou (jej neoddeliteľnej súčasťi) dohodnutej podmienky v bode 19.16. Pokiaľ by takéto právo aké vyplývalo pre banku, prislúchalo i žalovanému, skutková situácia by bola v takom prípade vyhodnotená iným spôsobom (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Cdo 277/2012).

104. S poukazom na vyššie uvedené, pri posudzovaní uplatneného nároku nie je možné aplikovať ustanovenie § 89 ods. 1 veta tretia zákona o bankách.

105. Súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu, preto už dôvodnosť uplatnenej námietky premlčania, a ani neprijateľnosť ďalších zmluvných podmienok, neposudzoval.

106. Z dôvodu úplnosti súd poukazuje na to, že v priebehu konania dňa 13.11.2018 zaslal žalobcovi výzvu (č. I. 152), ktorou ho vyzval (postup podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku), aby predložil výpočet žalovanej sumy uplatňovanej vo výške 5.000,- eur (teda i to, za ktoré časové obdobie je uplatňovaná). Žalobca výpočet nepredložil. Ak by aj v konaní preukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., v konaní by nebol úspešný. Zo žaloby, tak ako ju podal, z jeho doplňujúcich písomných podaní a z listín, ktoré pripojil, nie je možné zistiť a posúdiť oprávnenosť nároku žalobcu, ako dospel (výpočet) k žalovanej sume, z ktorého je časového obdobia. Nestačí len tvrdiť, že žalovaný dlžnú sumu dlhuje. K preukázaniu tvrdenia, nepostačuje platobná história, resp. prehľad transakcií. Jedná sa o listinu nedatovanú, nepodpísanú, nemožno zistiť odkiaľ, ako a kým bola táto listina generovaná. Žalobca je pritom zastúpený advokátom, t. j. má kvalifikovanú právnu pomoc.

107. V priebehu konania súd poskytol právnym zástupcom strán sporu poučenie podľa § 153 Civilného sporového poriadku.

108. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je zabrániť tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi.

109. Sudcovská koncentrácia konania, je teda len na určitú podporu a zrýchlenie, zefektívnenie konania, nie je dogmatická.

110. Ak strana sporu neuplatnila prostriedky procesného útoku alebo obrany včas, má súd možnosť buď konanie ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadnuť, alebo na omeškaný procesný úkon, neprihliadnuť.

111. Pojednávania, ktoré sa konali dňa 12.2.2019 a dňa 26.3.2019, boli odročené. Dôvod odročenia pojednávania spočíval i v postupe súdu podľa § 295 Civilného sporového poriadku: výsluch žalovaného, a v postupe podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd procesné úkony strán sporu (predložené po poskytnutí poučenia podľa § 153 Civilného sporového poriadku), ospravedlnil.

112. Súd záverom považuje za potrebné uviesť, že právo na súdny proces nevyžaduje, aby súd reagoval na každý argument prednesený v civilnom sporovom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci.

113. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

114. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

115. V konaní bol úspešný žalovaný, preto mu súd proti žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.